

LYŠKÁNORA 55

Nepravidelný občasník pro vnitřní potřebu Nurnské družiny
Dešten 1066 Liscannor, Nurnská oblast, západní Gwendarron

* Motta tohoto čísla * Je tma, och, temné nic * Heft je jako moj syn * Ty zakrslý primitive... *
* Bezhlavě rubaje toporem... * Houbari * Ondy * Za chvíli jedem * Hej Ladó *
* V krajinách pohanských *

* O tom, jak se Gerllod Moskyt rozhodoval o svém budoucím povolání pod dohledem svého slavného otce *
* Pojednání krátké o vůdcovských schopnostech Gwardita Rienu * Závěr Rollandy Rugorské *
* Starostenské novinky * Pod čarou *

Motta tohoto čísla

„...To je strašný, ztratit se ve tmě v cizím moři...“
Klabzej Myšilov

“...Já nečtu, já si prohlížím...”
Rien Gwardit

“...Doufám, že budeme táhnout za jeden provaz.
Každý za jinéj konec...”
Rien Gwardit

“...A na tom provaze potáhnem Horáce...”
Bolbuch

“...Je to člověk nebo von?...”
Gerllod Moskyt

“...Já se koukám do toho světla s tou kuší...”
Horác Lipový

“...Hele, první tenhle rok...”
Hrobník Dolwen o smrti Fionna

“...Sou dva. Sou to lidi a jeden je trpaslík...”
Rien Gwardit

“...Pěstuje se tam jídlo...”
Rien Gwardit

“...Kam zmizeli ty lidi? Zmizeli beze stopky?...”
Frynn Konopka

Je tma, och, temné nic

Klabzej Myšilov

Je tma, och, temné nic
a srpku pŕlměsíc

v něm větev, silueta - sýc
hou, hou, hou
houká sova tmou

Cosí karasí se pěšinou
hle, jakás divná osoba
jen pytláku se podobá

Tu strne jako neživá
zadrnčela tětiva
pic... pic... pic...

střela kalená
skolí jelena
Je ticho, sípot plíc

Hoj
až příliš, příliš snadný boj
Znenadání šup, šup, šup

že by šustil starý dub?
Náhle hup
klackem rub

praštit chrup
z něj letí zub
...a další zub

jak roztržený pytel krup
a zbitý trup
natošup

žuch bezvládně do jedlých hub
pak na něj vlhký sandál dup!

Hoj, hoj, hoj
mě se boj!

Jsem brunátný a rozhněván
já, mocný Klabzej, lesů pán!

Heft je jako moj syn

Na následujících řádcích si můžete přečíst rozhovor s váženým trpaslíkem Bolbuchem. Myslím, že jeho zpověď je velice zajímavá a úpřímná. Posudte sami - G. M.

Bolbuchu, ty jsi již přeci jenom trošku v letech. Zajímalo by mě, co přiměje takového kmeta k tomu, aby se na stará kolena stal dobrodruhem?

Tož, to víš. To byla jako tak, jako že náhoda, než cokoliv jinýho. Roztloukám si šutry, silnice... přemýšlím, kde budu zítra spát, přemýšlím co budu jíst, přemýšlím kam se vrátím na zimu. No, náhoda mě přivedla Nurnským do cesty. Tož som ju chytil za pačesy. Jako celý život.

Mohl by jsi trochu povyprávět o tom co jsi dělal předtím než jsi se přidal k Nurnské družině?

No, to by byla... No, to by vyдалo na celé knihy. Já si nemůžu všechno pamatovat, že. To..., tož som byl mladší, tak som robil všelicoš. Tož když chceš vědět co som všechno robil, tak třeba na dole som robil. Né kopača, tož jenom pomocníka, tož jako hlušinu som vozil a nářadí podával a tak. Tož mal som tehdy pred sebou skvelú kariéru, ale stalo se. Život se mnú zamet. No a pak sem se už protlúkal, jak to dalo. Tož třeba u šmita sem helfoval. Tož na stavbách som pomáhal, tož v lesích som sa skrýval. No a pak v podstatě som sa protlúkal jak se dalo. Občas v šatlavě, občas na cestách, občas som třeba i v zemědělstvu robil. Tož ale enem přes léto. No, inu jak se dalo.

Nurnští tě potkali na jedné cestě v Gwendarronu, kde jsi coby trestanec pracoval na stavbě cesty. Za co jsi byl odsouzen? Předpokládám, že to nebylo nic vážného, když vás nikdo ani nehlídal.

Tož nééé trestanec. Ja som nikomu neublížil. Tož občas som sa napil a v hospoďa sa popral, ale trestanec to nééé. Trestanci sú taký co, co vraždí lidi. Ja som enem měl za úkol robít cestáře. Tož a až súdca uznal za vhodné, že už dlouho toho bylo...,

tož byl sem odkován. Ale trestanec nééé... (smích).

V Nurnské družině byl již v minulosti tvůj syn Bušchal. Je jistě paradoxem, že v družině byl nejprve syn a pak teprve jeho otec. Mohl by jsi nám o něm něco povědět. Například kdo byla jeho matka?

Tož to, že ste znali Bušchala, to byl pro mňa..., to bylo pro mňa znamení. To byl taky jeden z důvodů proč som k vám tak přilnul. A samozřejmě..., protože ste dobří chlapíci. I ty Gerllode, ačkoliv máš občas hubu pěkně prortžlú. Ale i teba mám rád synku. Na co že ses to ptal?

Ptal jsem se na tvého syna Bušchala, na to co dělal a na to kdo byla jeho matka?

Tož Bořina, jeho matka. Slunce mojho života zhaslo tak brzo. Ale... Bušchal byl moj jediný syn. A Bořina..., tož země si ju vzala když se Bušchal narodil. On jak to tak občas bývá..., on byl příliš veliký a Bořina mě opustila. Tož ale co sa spolu stretněme v síních tam..., tam ve skále.

Tak přejdeme k veselejším věcem. Jsi znám tím, že alkohol rozhodně není tvým nepřítelem. Kdy jsi s pitím začal a kolik toho průměrně vypiješ, řekněme za den?

Tož to byl důvod proč som prestal robít v dole. Protože když Bořina mě opustila..., priznám sa, že s té doby si toho mnoho nepamatuju. Už je to opravdu, opravdu dávno, ale hm... no vypil som tak niekoľik lahví. Můžem si dať závody, chceš-li?

Raději ne, asi bych prohrál. Tak trochu navážeme na předchozí otázku. Jak vzpomínáš na nedobrovolný více jak dvoutýdenní pobyt družiny v člunu uprostřed moře. Jaké to je být tak dlouho bez vody a hlavně bez alkoholu.

Tož ja som sebou měl, měl sem sebou zásobu (úsměv), ale tož došla. Víš Gerllode, až budeš starší, nebudeš potrebovať tolik piť. My starší ľudé nepotrebujem tolik vody. A nesl sem to v podstatě eště dobře, dá-li se tak říct po čtrnácti dnech na moři. Nesnášim totiž vodu. To by mě nikdo nepřinutil, třeba skočit do vody jen tak. Ale bylo to opravdu nepřijemné. Tož ale stalo se a vzpomínáš-li si, vesloval jsem dokud do šlo. No ale, aby sme se tam zase někdy nedostali. Já bych sa držel od moře co nejdál.

S družinou jsi zatím nešel tolik výprav jako někteří jiní. Přesto mohl by jsi říci jaký je tvůj největší zážitek na výpravě?

Největší zážitek? Velký dojem na mě udělalo město Maghreb. Tož tam bych jednou chtěl dožít. Opravdu klobúk dolů, trpaslická práce a ačkoliv na všem je něco shnilého, Maghreb mi přišel jako nejkrásnější město, které jsem na světě viděl. A jinak..., no nedlouho poté sme se střetli s těmi pavúky. To bylo opravdu nechutné. No uvidíme..., kam nás zase zavedou naše kroky.

V dražbě jsi nakoupil ohromné množství různých zbraní a i během výpravy rád vláčíš hotový arzenál. Zdá se, že jsi zbraněmi přímo posedlý, nebo je za tím něco jiného?

Tož zbraně patří k chlapovi. S holými pěsti se zmůže hodně, ale iba zbraně ze kterých si můžu vybrat to dá člověku pocit jistoty a jak sem říkal, helpoval sem u šmita. Tož tenkrát sem měl v ruce pár pádných zbraní. Ale ty který mám teďka, který dřív patřily slouvnému Turukosovi, kterého držím v nejvyšší úctě, ty se mi opravdu líbí. Ale chtěl bych říct, že nevláčím toho tolik sebú zase na výpravu. Tož doma si vyberu to nejlepší co mám a to si vezmu sebú.

O většinu tohoto vybavení jsi přišel ve hře v kostky. Je to pro velká ztráta nebo potěšení ze hry bylo pro tebe větší?

Tož dyť si mi to zase vrátil, Gerllode (smích). Nepřišál sem vo to. A víš, co. Mám doma něco kolem dvaceti mečů, šavlí, sekyr, různých jiných věcí. Já na tom nějak nelpím. Tož férová hra, patří sa něco vsadit. Nemyslím si, že bych byl nějakým způsobem, jak vy říkáte vy lidé, pošetilý a zbraně sbíral z nějakého plezíru nebo tak..., prostě mám rád doma hodně zbraní. Postavil som si dom. My říkáme zemnicu. A urobil som si tam sklady. Tam to vypadá moc pěkně. Samé železo.

Zajímalo by mě co jste s Heftem Tarasem během poslední cesty neustále prozkoumávali. Je pravda, že jste hledali rudy a nerosty? Souvisí prospektorství nějak s tím, že jsi coby trestanec roztloukal kamení? Hodláte případný nález nějak zpeněžit? Prospektorskou mapu třeba prodat?

Tož..., my trpaslíci to máme v krvi. Jako vy lidé máte..., ech nechme toho (smích). Zajímá nás co kde roste za skálu. Je to také..., také silné. Co kde prýští za žíly a zpeněžit? Tož za všem só peníze, ale spíš by mě lákalo narazit jednou na opravdu silné, dobré ložisko. Založit si tam vlastní d'ouru. Heft k tomu má taky vztah, já som kedysi robil na dole. Tož je to takový malý sen.

Ted' přijdou takové ty tradiční otázky. Přibliž ostatním z nadhledu tvých pozeňnaných let svůj pohled na ostatní družiníky.

Co to je za otázku?

Ta otázka tady byla vždycky.

Tož nemůžu na ní odpovědět tak, aby sa někdo neurazil nebo abych někoho nechválil víc než někoho jiného, kdo by si to třeba také zasloužil. Tož jenom mohu říct, že Heft je jako moj syn. Znamená pro mě opravdu hodně. A ostatní? Tož je to dobrá parta. Občas samozřejmě jako všude vyskytnú sa nějaké třenice, zvlášť když lidé su taký veselí jako si ty (smích). Ale tož parta lidí z Liscannoru a tož nějaký ten člověk taky z Vranigostu mi připadají jako správní chlapíci.

Co ještě očekávaš od života? Peníze, slávu, bohatství, ženy nebo něco jiného. Ted' jsi si postavil dům, začal jsi žít krásným životem.

Tož přiznám se, že život sa hodně změnil. A je v něm spousta věc, které jsem dřív neměl. Třeba peníze, v životě jsem neviděl ani tolik peněz co mám teď. Ale nemyslím si, že to by znamenalo nějakou slávu, moc..., prostě chtěl by sejít z tohoto světa jako rovný muž. A nic jiného si od toho neslibuju. Bylo by dobré, kdyby člověk vykonal něco smělého, skvělého, velkého. Tož aby za o něm až tu nebude také vyprávělo, ale není to co bych si mohl slibovat od života.

Tak jo. Díky.

Ty zakrslý primitive...

Tento dobový dokument byl nalezen v rezavém pouzdře při jarní orbě na nově zakoupeném Mysílovově pozemku. Dle starých záznamů ve starostenské knize místo nálezu kdysi patřilo do majetku nechvalně proslulého Herberta z Álfheimu. Dopis, starý drahně let, byl adresován dnes již zesnulému Páinovi z Nórienu, ale nikdy nebyl pisatelem odeslán.

Ty zakrslý primitive,

za to, že si nedovedeš udržet pořádek ve své "rodině" (mám-li tak nazývat toto sodomické spojení) si můžeš sám. Vzpomeň si, jak tenkrát v Pitkovic hospodě jsem tě před tím varoval. Nyní přicházíš s nějakými ničím nepodloženými obviněními. Snažíš se mi vyhrožovat. V naší zemi, pokud je mi známo, panuje král a zákon, a proto tvůj dopis postupují královské justici a budu žádat před soudem o tvé potrestání (mimochoodem za křivé obvinění se prý trhá jazyk). Hodláš-li se mi za toto "nedorozumění" omluvit, jsem ochoten na celou tuto nechutnou záležitost zapomenout.

S úctou

Herbert z Álfheimu,
kouzelník

P.S.: Jak můžeš vědět, že tvoje psaní se nedostane k těm chudáčkům tvorečkům, k těm hobitkám, jinou cestou? Mám na mysli třeba tu osobu, co ti pomohla sesmolit ten paskvil. Jistě uznáš mé právo se domnívat, že jsi při tvých chabých mentálních schopnostech toto veledílo světové literatury zplodil sám.

Bezhlavě rubaje toporem...

Klabzej Mysílov

*Bezhlavě rubaje toporem do lidí
pro krve gežůry doslova nevidím
pro krve cákance jsem skorem slepý
dlaně jsou mazlavé, vlasy se lepí
Žaludek chystá se okolí pohostit
zvedaný zápachem vyhrězlých vnitřností
brodí se zhnuseně bažinou trupů*

*krev se mi vpíjí do kůže a chlupe
Zadnice od strachu celá je stažená
taková tedy je krajina kýžená
toto je rekova krajina snová
k popisu dalšímu chybí mi slova*

Houbaři

Klabzej Mysílov

*Houbaři pojedli barevné houby
ve tvářích zsinali, ztuhly jim klouby
hrdla se sevřela prazvláštní křeč
o stromy opřeni blíží a klečí
Potupně zkrouceni šavlují po lese
nářek a sténání k mým uším nese se
vidím je zbrcené studeným potem
těžko to shrnouti vstřížným mottem*

*Nezvání vkročili v posvátná území
vrátit se toužili s plnými nůšemi
hub, které uloupí lesnímu pánu
jež mýnili prodati v houbařském krámu
Však byli tak lakomí, tihleti bídničci
že nežli se nasýtit se sádem krajčci
z kořisti vybrali škaředé kousky
v domněni, že jde o neškodné klouzky*

*Takže tam ve mlázi cpali si bachory
vulgárně říhali bez kouska pokory
a byli tak pítomí, slepí jak krtci
u hub že přehlédli kalichy smrti
Však vůle Smrkena po právu měří
což kvitují s povděkem, maskován v keři
že houbaři, kteří už sčítali zlatky
zemřeli potupně zalknuti zvratky*

*Když poslední z cizáků ve mlázi dodýchal
znovu se stromoví vhroutilo do ticha
v závoji poklidu zaslech jsem maně
vábení jelena, odpověď laně
A já, posel Smrkenův, vpíjel tu noblesu
pak vepsal jsem do svého druidského notesu
kratičkou poučkou, poznatek malý:
,Nechod'te do lesa, když nejste znalí'*

Ondy

Klabzej Myšílov

*Ondy jsem lenošil za statným bukem
když z houští vyběhl dlouhý chlap s lukem
a jak se objevil, tak zase zmizel
mám já to s pytláky odvěkou svízal*

*A tak jsem pytláka stopoval, nevěda
zdali mi v revíru neklátí medvěda
po druidsku rozezlen chtěl jsem ho sejmouti
včil ještě netuším, jak mne on zarmoutí*

*Ne však on, to spíše totožnost mužova
vždyť šlo o Fionna, synáka Aeddova
kterýžto po ránu hulákal z paluby
aby mu nalovil kus žvance do huby*

*Jak známo, starý pán nemá se ku práci
celý den rozvalen v loďce se kymácí
kolébán mírnými přílivu proudy
od slunce všecek má malátné oudy*

*Rázem jsem pochopil, že ten muž v džunce
toužíc po voňavé medvědí slunce
k pytláctví nabádal ubohé své děti
a Fionn pak, jeho syn, že je spíš obětí*

*Jak jsem ho sledoval, lepil se na paty
pomalu vysychal můj kalich odplaty
toužil jsem zlomit hůl nad lumpem drzým
leč do očí studených vytryskly slzy*

*Nakonec dřepěl jsem na skále pod věží
usoplen od pláče sledoval pobřeží
kde Fionn předával úlovek sporý
nějaké ku smrti ubité tvory*

*Až přišť lehnu si pod nějakým bukem
a z houští vyběhne tenhle kluk s lukem
jenom se zavrtím, převalím na bok
Fionn má výjimku, nepsaný nárok*

*Kdyby však místo něj spatřil jsem Aedda
sáhl bych po holi a zařval: "Běda!"
dál by mě chování bylo dost divoké
lesy jsou temné a strašlivě hluboké*

Za chvíli jedem

Klabzej Myšílov

*Vstanu a zabalím baťoh z poctivý kůže
ze spíše vytáhnou salám a pecen chleba
nacpu tam veteš a všechno, co hodit se může
posnídám zbytky, co zbyly mi od oběda*

*Přes hlavu přetáhnou kabát a dlaní si ulíznou vlasy
nasadím klobouk, co zdobí mě už hodně let
na nohy nazuju sandále nejlepší klasly
zavážu tkanice a můžu jet na vejlet*

*Za chvíli jedem
na vejpravu
za chvíli jedem
na vejpravu*

*Ještě natáhnou tětívu do luku, spočítám šípy
zkusmo si vystřelím do dveří od ložnice
vyberu nějaký korále, abych se líbil
špinavý nádobí naházím do police*

*Nakonec zaskočím do chlíva, naposled nakrmím
prase
přečtu mu pohádku O hloupým čuníkoví
kterýho zlej řezník Jelito uvěznil v base
jenže už musím běžet a tak mu to nedopovím*

*Za chvíli jedem
na vejpravu
za chvíli jedem
na vejpravu*

*Ve spěchu načmárám na kousek papíru kdo
vlastně jede
a nad těma jménama vykounám, komu dám hlas
vedoucím výpravy může být totiž jen jeden
ale na nějaký složitý komploty nemám už čas*

*Takže vezmu hůl a před svým odchodem nalíčím
pasti
kvůli laticím a nočním loupežníkům
v dětství mě pantáta učil železa klásti
když bylo na nějaký čas třeba opustit dům*

*Za chvíli jedem
na vejpravu
za chvíli jedem
na vejpravu*

*Konečně s přípravou spokojen na dvorku
pohládím koně*

*ktej mě pozdraví cvakáním kopejkama
než přivážu sedlový vaky tak shejbnu se pro ně
a lehce mi zakřupe v kostech pod lopatkama*

*Nevadí - zaklapnu závoru, do očka zarazím kolík
letmo se rozloučím, ale jinak jsem na pohodu
v tom vidím souseda, ktej se pozeptá: "V kolik?"
já řeknu: "Za chvíli", nahodím baťoh a du*

*Za chvíli jedem
na vejpravu
za chvíli jedem
na vejpravu*

Hej Ladó

Klabzej Myšílov

*Tenhle příběh už je starej mnoho let
ale chtěl bych vám ho přesto znovu vyprávět
i když se časy nenávratně mění
Je o chlápku, co se Ladot jmenoval
co měl lidi rád a tvrdě pracoval
a o jeho každodenním snění*

*Vždycky navečer takhle po práci
v chudý chajdě se stolem a matrací
pad na pryčnu a místo aby zíval
Pohlíd do nebe, co měl nad hlavou
měl totiž z nedbalosti střechu dřevou
a takhle si ten malej kudůk zpíval*

*Hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej hej*

*Jednou vám tak na posteli tvrdě spal
najednou kde se vzal tak tu se vzal
vcelku živej sen o funebráckým voze
Měl rychlý kola s černou obručí
co do zatáčky vždycky táhle zakřučí
a když nadskočí, tak péra křísnou o zem*

*Tak do kozlíku se vám ten chlap vysoukal
na nějaký ohledy, na ty moc nekoukal
a rozjel kola ty svý černý káry
Zatáčky po dvou bral, kde nemoh po čtyřech*

*až i sebevrahům tohle vážně bralo dech
a kdo neuhnul, z toho zbyly jenom cáry*

*Hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej hej*

*Takže v tom snu, když se někde v dálce zvednul
prach*

*úplně každej dostal neuvěřitelnej strach
a bez pardónů do pangejtu skočil
Tam držkou v blátě cvakal zubama
prosil a oháněl se všemožnejma bohama
a nakonec i do kalhot si močil*

*A šťastnej kudůk mlátil koně opratí
a smál se těm, co močili si do gatí
takže v tomhle směru sotva by se nudil
Jenomže sen to je nebetýčná potvora
co v nejlepší jak chleba jednou okorá
vždycky nad ránem se Ladot Chinský vzbudil*

*Hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej Ladó
hej hej hej hej*

*Tenhle příběh je vážně starej mnoho let
ale musel jsem ho přesto znovu vyprávět
i když se časy nenávratně mění
Byl totiž o tom, že sny maj jistý výhody
a rozlejavjí v duši kalich pohody
ale že jsou to střípky skutečného dění*

V krajinách pohanských

Klabzej Myšílov

*V krajinách pohanských, v prašivém Detoru
v chatrči z vepřovic uprostřed úhuru
žil malý chlapeček a jeho rodiče
od slunka do slunka tlačili na rýče*

*Celé dny shrbeni nad rýčů topory
z rozkazu sklízeli pro Chába brambory
a že jich v tom roce nebylo dostatek
přijeli výběřčí a chtěli úplatek*

Jenomže těžko brát, kde nejsou peníze
tatínek zesinal a předák revize
vynesl rychlý soud: Tihle dva jsou vinni
z uřknutí Chábovy posvátné plodiny

Zatímco tatínka vplétali do kola
malého chlapceka stříhali do kola
zatímco mamičku pálili železy
chlapceka verbíři poutali řetězy

Když duše rodičů odlétly docela
vozy už vyjely a víska hořela
za pár dní sirotek zřel divné ohraď
a za nimi baráky mukurské armády

Verbíři s chlapčkem vjžděli do brány
zelený praporec pleskal se nad stany
a z toho praporu, jak hrůza bez jména
hrozila zařatá rudá pěst vztyčená

Rudá pěst opice drapla ho do spárů
pro slávu Chába a čtvrtého ježgaru
a tak jej cvičili ve sběrném táboře
klackem a kopanci učili pokoře

Do roka ukuli z chlapceka zbrojnoše
v mundúr pak, který byl mrtvými obnošen
pyšně ho navlékli, přidali k úboru
šavličku, onuce, deku a čutoru

O pravdy hodinách tloukli mu do hlavy
jak krmit Žlutáky bošlevem krvavým
a že jim žlutáctví vyjde dost předraze
zpečtil v slavnostní vojenské přísaze

Pak už jen plešaté chlapceky třídili
v bojové jednotky, úderné oddily
velitel zatroubil a vojsko běsnící
hnulo se umírat k východní hranici

Před bitvou vojáký rozvíli v rojnice
k útoku zavelel mocný hlas polnice
a jak byli Chábovi vojáci zavíli
do pole vyběhli a šavle tasili

Jenomže Žlutáci maj ostré mačety
a jejich jílce jsou zářezy posety
aby ty zářezy patřičně zmnožili
rubali zběsile a hlavy kosili

Kam oko dohlédne krvavé bažiny
kde mezi živými nezbyl tu jediný

a zděšený chlapceček vylézá ze křoví
obličej od krve celý má nachový

Však také je nachový ze vsí té marnosti
z odporu k chábovi, k mukurské vrchnosti
a jak se rozhlíží něco v něm dozrává
zaječít úmysly, nálada prchavá

V té chvíli zlomové prožitkem utužen
rodí se pomalu chlapceček do muže
nikomu nedlužen odchází z příběhu
však ze strachu raději dává se do běhu

A v chatrčích z vepřovic v krajinách mukurských
zástupy vlasatých chlapcečků přejde smích
až jejich rodiče nesklidí brambory
a vlast je povolá v armádní tábory

O tom, jak se Gerllod Moskyt rozhodoval o svém budoucím povolání pod dohledem svého slavného otce

Tato píseň není z mé tvorby, na písně a
poezii jsem přilíši tvrdý, ale přesto jsem se ji rozhodl
zveřejnit v Lyškánově. Vyslechl jsem ji při jedné
veselici v Nurnu a natolik se mi zalíbila, že jsem
napříště do tašnice přibalil pergamen a kousek uhlí
a sepsal jsem tato slova. Hrála ji nějaká skupina ze
severu nebo z Lybbsteru, žel jméno si již
nepamatuji. Píseň myslím jen v žertu a doufám, že
se bude i vám líbit, jako mně.

(Menhorian Blathel)

Vojákem být - jaká čest
boj ztvrdí rys i sval i pěst
Kdo k vítězství chce vojsko vést
ten dočká se jen slávy
Za vítězstvím žeň se dál
dbej, abys vždy v čele stál!
Vojna ztvrdí pěst i sval
a mozek ztvrdne záhy

Gerllod Moskyt byl tvrdý chlap
jó, tvrdý chlap a žádný srab
když nepřítel v boji drap'
tak byl s ním vždycky amen
Při souboji dostal křeč
protivník vyrazil v zteč

však při výpadu zlomil meč
o játra jako kámen

Čím chceš být řekni, synku můj
dnes rozhodni se stůj co stůj
Víc doma planě nelekuj
a nezahláje stále
"Chytrý nejsem, to vím sám
také k práci odpor mám
na vojnu se tedy dám
a budu kapitánem

Pojednání krátké o vůdcovských schopnostech Gwardita Rienu

Klabzej Myšilov

"...Je to jen pohádka, pohádka zmatená,
veskrze tuctová však s dobrým koncem. Bylo i
nebylo, ale spíš bylo a bylo jich osm. Osmero
hrdobečů ze země daleké, osmero bratříků s
čepelí, co pletli se do věcí, aby se popletly, a co
osud namíchal aby se nestalo, či aby se stalo, leč
úplně jinak. V té zemi nezemi tradice klanové kázaly
nad rakví vojvody velkého nového vyvolit ze středu
klanů. V každém z nich tomu, kdo urozen, po právu
bylo mu zdvihnouti pravicí nad hrobem pro muže
srdci mu blízkému. Tak klanovní vazali přístupy ku
hrobu střezili by přišedší hlásači z klanů jim
nevhodných byli radš zajati, zmučeni, ztlučeni a
miska vah ku nim pak spíše se klonila, než by se
klonila kdyby je nechali. A takto smýšleli i jiní
klanové a kuly se pletichy a lícily pasti. A v této
náladě dosti už zmatené přijeli bratříci z dalekých
zemí a čepelí zvonili a hlásače honili, až z toho
málokdo byl vskutku moudrý. Nakonec vojvoda
velký byl vyvolen a anobř jist si byl, že by tak
nebylo, kdyby tu statečných cizinců nebylo,
předvolal bratříky a jal se je odměnit. Byly tři
truhlice poctivé dubové, co skrývaly posvátné
poklady klanové, a tyto poklady byly i tříděny.
První z nich patřila klanovým rubačům, ve druhé
dřímaly bezmegy mágů a třetí, nejprostší, skrývala
bukvice a různé posvátné druidské to objekty. Jednu
z těch truhlicí mohli si bratříci pro sebe vyvolit a
odvézt domů. Jen jednu truhlici před nimi ležící, jen
jednu jedinou a žádnou jinou..."

Nurnská družina toho dne stála před
posledním úkolem. U nohou osmi znavených mužů

ležely tři truhlice. Jen jednu si mohli vybrat a
odvézt jako odměnu za služby vykonané. O obsahu
nebylo mnoho známo, jen obecná informace (zčásti
i vydedukovaná a silně zjednodušující), že první
skrývá především předměty válečnické, druhá spíše
pro kouzelníky nebo lidi prahnoucí po vědění a třetí
dle původu pravděpodobně druidská. Pro úplné
zjednodušení jim říkejme v předem uvedeném
pořadí truhlice A, B a C. A pro ještě věrnější
dokreslení vcelku jednoduché situace si představme
jako vůdce družiny Rienu Gwardita. Vůdce družiny
měl plné právo vybrat kteroukoli z truhlic a bylo by
hotovo. Nicméně vůdce Gwardit toto riziko
nepodstoupil a rozhodl se nechat volbu na družině
jako celku, proti čemuž samozřejmě není co namítat
a jedná se o běžnou praxi. Co se však pod
taktovkou Rienu Gwardita dělo dále, lze nazvat
fraškou a zasmát se, ale já ty události v žádném
případě neberu jako úsměvnou historku k pivu, ale
jako velmi nebezpečný příklad pochybení vůdce,
který by se nám, Nurnským, jednou mohlo ošklivé
vymstít.

Předem bych chtěl shrnout, že v celkové
váze hlasů truhlice A měla největší preference,
truhlice B stála z hlediska zájmu v závěsu a o
výběru truhlice C nešlo ani mluvit, protože zájem o
ni nestál za řeč.

Rienu Gwardit, a to je známo, je hnán
sžíravou touhou po vědění a ta jej již nespočetněkrát
zaslepila natolik, že se choval s prominutím jako
smyslů zbavený. Vzpomeňme namátkou třeba na
události v Černé knihovně mukurské nebo v kraji
islaverském. Rozhodl tedy, že bude rádoby lidový
a že se bude hlasovat veřejně a každý má právo
jednoho hlasu. O čistotě důvodů by se dalo,
vzhledem ke známým faktům a událostem
následným, široce polemizovat. Vedl poznámky a
začal hlasovat jako první. U truhlice A udělal dvě
čárky a na můj údiv prohlásil, že vůdce má vždy
dva hlasy. K tomu mu horlivě přitakávali álheimští
našeptávači Múr a Davýr, kteří byli zřejmě v
konjunkci. Nemám nic proti rozhodnutí vůdce,
pokud se neodvolává na neexistující tradici. Tradice
je něco, co vzniká a tříbí se v delším časovém
horizontu, a pro ty, co ji ctí, má pozitivní efekt.
Jinak by ji nikdo nectil a samovolně by zanikla.
Výsledek hlasování byl špatný. Čtyři hlasy pro
truhlici A, čtyři pro B a pro truhlici C jen jeden.
Tato patová situace, uměle vyvolaná vůdcovou
snahou po vítězství truhlice jemu blízké a tedy

urputným prosazováním dvou vůdcovských hlasů za každou cenu, ochromila družinu prudkou hádkou o zaběhnutých tradicích. Aktivita našeptávače Múra značně vzrostla. Rien Gwardit se rozhodl, že to zkusí jinak. Neměl snahu vše rychle vyřídit, ale zaslepil jej mamon. Výsledek byl zrušen. Nově hlasovat se nebude standardně, tedy každý dá jeden hlas, ale systémem který známe z prvního kola vůdcovských voleb. Už to je samo o sobě zdlouhavé. V prvním kole vůdcovských voleb se volí až tři priority, které případně získávají tři, dva a jeden hlas. Minimálně jednu prioritu je třeba zvolit, funguje zde však instance neplatného hlasu. Neplatný hlas přišel jeden od člověka mdlého, který složitost volby nepochopil a zmaten jejich kecáním do věcí družinových volil místo truhlic jména našeptávačů Múra a Davýra. Dále se stalo pochopitelné, s čímž možná Gwardit počítal nebo to ponechal náhodě - začalo se s hlasy široce spekulovat. Moje spekulace byla v tom, že jsem volil jedinou prioritu, tedy tři hlasy pro truhlu C (ostatně jak je při volbě vůdce běžné). Jelikož se můj lístek sčítal jako poslední, byl už průběžný výsledek veřejně známý. Gwardit rozhodl, že musím rozdat nepoužité zbylé hlasy mezi ostatní truhlice, což jsem pochopitelně učinil zcela cíleně. Asi v skrytu duše doufal v něco, co se stát nemohlo. Co mě zarazilo byla skutečnost, že "lidový" vůdce Rien Gwardit konečný výsledek přijal a stvrdil. Na základě výsledku vybral truhlici C. Dle mého názoru toto hlasování bylo ještě větší fraškou, než to předchozí.

Pokud to tedy shrnu. Díky vůdci Rienu Gwarditovi nebyla družina poměrně dlouhou dobu schopna jakékoli akce. Zmítána vášnivou hádkou nebyla vůbec s to vnímat okolí, a tím hůře, že okolí bylo álfheimské. Konečný výsledek, který vůdce vynesl, nebyl vůlí naprosto drtivé většiny družiny včetně vůdce samotného. Pouze jeden člověk mohl být spokojen. Dobře, z výsledku bych mohl být spokojen i já. Mohl bych být, ale nejsem, a to z důvodů naprosto odlišných než jsou důvody posledního vůdce. Zcela po právu měla být vybrána truhlice A, a to bez průtahů a zbytečných hádek. Anebo se vůdce měl zachovat jako chlap a vzít tu, po které tolik toužil. Ale zvolit ze tří cest tu nejhorší, tomu holt říkám pravé "moorhedovské umění". Dále bych chtěl zcela otevřeně říci, že vůdce, který svým rozhodnutím způsobí pat a ještě jej v nepochopení v jedné ze svých nejzásadnějších odpovědností přizívá a protahuje, pro mě není

vůdcem, ale stává se nevyzpytatelným a nebezpečným elementem.

Jelikož však vnímání odpovědnosti vůdce je spíše věcí citu, anobrž se pohybuje v rovině morální a pocity, je mi jasné, že dotyčný pan postřelený nepochopí, nad čím že tady vlastně lamentuji. Vzhledem k páně Gwarditovým chorobným projevům chci je mi také zřejmé, že dotyčný je stížen občasnou sníženou schopností vnímání podstaty problému a svým způsobem nemůže za některé své konání být takto souzen. Zřejmě by bylo moudré, aby dobrovolně podstoupil odborná psychická cvičení. Chtěl bych však apelovat na ostatní družiníky, aby to, co se stalo, nebrali na lehkou váhu a pokusili se nad slovy zde napsanými alespoň zapřemýšlet. Zapřemýšlet nad tím, proč je vůdce pro tuto družinu nutností. Při zmíněných úvahách se dá dobrat odpovědi, k jakému přirozenému účelu má instance případného zdvojení vůdce hlasu sloužit především. Její síla je právě v tom, že slouží všem zúčastněným, a ne pouze jednomu jedinci, jak se stalo a jak je popsáno v tomto krátkém pojednání. V pojednání krátkém o vůdcovských schopnostech Gwardita Rien.

Závět' Rollandy Rugorské

Tak jest psáno v dobovém dokumentu, který při nedávném rozvodnění liscannorského potůčku ležel několik dní na samém dně, aby byl opět vyzvednut, osušen a nedlouho poté i otevřen.

Já, Rollanda Rugorská, rozená Rhyderská, občanka Liscannoru, majitelka polnosti a hostince U hrocha, žádám tímto listem o naplnění své poslední vůle.

Z důvodu jeho nehezkého vztahu k blízkým příbuzným vyděduji svého jediného syna Rhynna Rugorského.

Svými jedinými univerzálními dědici ustavuji Eleanor Rugorskou a Haarduna Rugorského, děti strýce mého zesnulého muže Jacoba. Pokud by oba dva byli naživu a byli by duševně svéprávní, majetek by se děлил následujícím způsobem.

Dům v Liscannoru a polnosti včetně

živého i neživého příslušenství odkazují Eleanor Rugorské, která jako jediná je po strážce bydlení nezaopatřena.

Hostinec U hrocha včetně příslušenství a závazků odkazují Haardunovi Rugorskému. Peníze necht' jsou rozděleny mezi oba dva napůl.

Svému synovi odkazují, že jsem jej vždy milovala, stejně jako jeho otec, a věřím, že konečně pochopí, jak jej touha po majetku zaslepila.

Léto 1055

Rollanda Rugorská

Starostenské novinky

Getd z Ruindoru

1) Dalšího přrůstku se dočkala starostovic rodina v podobě syna Gawina. Vesnice opět ožívá dětským křikem a doufejme, že tento trend bude pokračovat.

2) Lidé se rodí, ale žel také umírají. Smutnou zprávu je smrt Rollandy Rugorské, vdovy po legendárním válečníkovi a zakladateli Nurnské družiny Jacobovi z Rugornu. Byla s úctou pohřbena na obecním hřbitově.

3) Také dobrodružství, na která se obyvatelé Liscannoru často vydávají, přinesly k našemu velkému žalu oběti. Z dalekých krajů se nevrátil babar Dolwen, uprchlík z primitivního Mukuru, zahynul rovněž Fionn Ruindorský, syn Aedda, předáka Vranigostu, a smrt zastihla rovněž Goryho Chinského, syna známého Ladota. Všichni zahynuli hrdinskou smrtí v boji a budou jistě dlouho žít v našich vzpomínkách.

4) Místo hrobníka po nešťastně zesnulém Dolwenovi obsadil Haardun Rugorský. Další žák liscannorské obecné školy, který to někam dotáhl.

5) Občanem Liscannoru se stal trpaslík Bolbuch, který si koupil pozemek vyhloubil si v něm zemnici, v níž se usídlil.

6) Svůj velkolepý dům konečně dokončil také Menhorian Blatel. Dům je to rozlehlý a stane se jistě ozdobou liscannorské architektury. Doufejme,

že si do něj ctěný elfí mág najde nějakou nevěstu, aby nebloudil osamocen mnohými pustými komnatami.

7) Mladý potomek bývalého starosty Burbaga Burbun Šestý se se svou matkou vystěhoval ze svého zničeného domu a nastěhovali se do domu po Yallu Rebledovi. Celou akci finančně zajistila ctihodná paní Attrien Moskytová, které polorozpadlý dům krollí rodiny kazil výhled z její rezidence.

8) Šťastným otcem se stal voják Gerllod Moskyt, jehož žena Lilien porodila dvojčata, Thirien a Dolianu. Gratulujeme a doufáme, že otce po oslavě nebude moc bolet hlava.

9) Ctěný druid původem z dalekého Armidenu, Klabzej Myšilov, konečně našel ženu svého srdce a na slavné svatbě ji pojal za manželku. Paní Nilwa Myšilovová rozená Pšeničková se rozhodla přistěhovat se za manželem do Liscannoru, ale nejprve bude zřejmě nutné postavit nový dům, v němž by novomanželé mohli bydlet nerušení zvěří.

Pod čarou

Naglinská obchodní společnost NOS

Majitel Heft Taras, velkododavatel naglinských hutí, gwendarronské armády, zřizovatel 1. smaelské obchodní stanice, spolujitel firmy Bolbuch & Heft - práce prospektorské i expediční.

Obchodní zástupci NOS

- Fiala Tarasová-Ómorková

1. smaelská obch. stanice

- Len Gwarsson

Bolbuch&Heft

- Bolbuch

Nabízíme:

Široké spektrum naglinské metalurgie - železná ruda (rodá hróda), železná i ocelové polotovary (ingóty), černé uhlí (carbon), zbraně, zbroje, zemědělské i průmyslové tovary z kovu.

Kůže rozličné i koželužné produkty, i z

rozličných vzácných tvorů, luxusní zboží, paroží, obrybí tuk, JANTAR.

Veškeré prospektorské i expediční práce, kartografie, prodej deníků s výsledky atd.

Lov odměn, žoldnéřské práce.

Naglinská obchodní společnost

NOS

Na prosinách 7

NAGLIN

GWENDARRON

Heft Taras

Lyškazmírá

Souhlasím, že bychom měli jet inkognito.	Ale copak nedokážete vymystet nic lepšího?	'Družina Kruvých drápa a jeho pobočníka Zabíječe koček mi nepřipadá vhodné.
		
<i>Leta z Ruindoru</i>		

Lyškazmírá

Není pravda, že toužím jenom po zlatě.		Já beru všechno.
		
<i>Leta z Ruindoru</i>		

*Tuto Lyškánoru připravil k vydání
Klabzej Myšilov, strážce Janternu*